

ΔΙΟΝΥΣΗΣ Α. ΚΑΡΑΤΖΑΣ
ΔΕΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

1

Το φως γενναι τα πραγματα:
ο κοσμος που αγαπαι το φως
και τα πραγματα που κοσμος ειναι.
ειμαι λιγος στο δεντρο της γης
και στο νερο που σε ονειρευεται.
Α και ναμουνα ανεμος,
γαλαζιος ναμουνα ωκεανος.

2

Σε κοιταω και μιλας
κι η θαλασσα απλωνει
κι η σκεψη μου νερο
γινεσαι
μεσα μου το φως κι η δυναμη μου.
εισαι το τραγουδι μου.

3

στη θαλασσα που μας διψαι
ελα
στη θαλασσα που μας υπαρχει
γειρε,
η ωραια μου
κι η αγαπη μου.
οπως μιλας σε γευομαι
κι οπως σιωπας σ ακουω

4

Γερνεις το κεφαλι σου

χαμογελαει ο κοσμος
Πως γεμιζει το μπαλκονι σου πουλια
και συ ψηλα στον ηλιο,
Σε χαιρετω και στελνομαι
παντου αγαπημενος σου.

5

δεν ειναι τουτος ο ανεμος που με ζηταει
δεν ειναι η θαλασσα που με γνωριζει
ειναι τα ματια σου που μ εχουν στον καιρο
και σου χαριζομαι κι ομορφαινεις
και γινεσαι μερα ηλιωμενη του Νοεμβρη
με νευρα και φλεβες φως
να με καις να με καις
και να μερωνω εγω ο αγριος της αγαπης
και να σου ειμαι ο δυνατος της δυναμης σου,
καλη μου των ονειρων
Ομορφη μου των νερων
Χαριτωμενη μου του κοσμου.

6

στην ομορφια των ματιων σου ειμαι
και στην κινηση του κοσμου που τον γερνεις
υπαρχω
απλα φυσικα κι ωραια.
να σου πω για τη μεγαλη γλυκα του χελιδониου;
Μιλαω σταπραγματα και μ ακους.

7

Τα ματια σου καθαρα
σα δυο ονειρα παιδιων
με πουλια και νερα
παιχνιδια
που τρομαζουν το θανατο,
κι η ζωη αρχιζει
με κεινο το αλαθητο σφυριγμα της ελπιδας
που γνωριζει ταπραγματα και διαπερναι

τα ματια σου
τα καθαρα σαν την αγαπη
Ετσι μου μιλας
και γινομαι ο τολμηρος.

8

Αποψε τα δαχτυλα σου πουλια ανοιγουνε τη νυχτα,
κι ελα να παμε πουθενα
εδω να ειμαστε στα λογια μας που γλυστρανε στ ονειρο
και στα μαλλια σου που με ημερωνουν
Απεναντι η θαλασσα κι εδω η ζωη μας
κι εκει οι πετρες κι εδω τα ματια μας
Σ αγαπαω
Πως να χορεψω τον ανεμο που τον θελω
και πως ναγκαλιασω το χρονο που με θελει
Ελα, οπως θελεις και σε θελω.

9

Ομορφη κινας και πας
παντου
με το φως και τον αερα
και τη σκεψη μου χαρα
Ομορφη κι αληθινη
νερο της γης και μιλημα του κοσμου.

10

Πισω απ τα μεγαλα δαχτυλα σου
ακουω τον ηλιο πουρχεται
Με τ αριστερο σου χερι γραφω κυκλους
για τη μερα και τον κοσμο
που μεγαλωνει στο ρυθμο του σωματος σου
Με το συ με το γω και με το μεις
περναμε στο χρονο την κλωστη
και κραταμε τη ζωη.